

Filosofie a víra [1998]

01

filosofie x víra: odkaz dvou odlišných kultur, jediných dvou ze všech, které známe a které se principiálně opřely proti mytické tradici

02

co to je „MYTHOS“: orientace na pračasové (nadčasové) archetypy

03

LOGOS proti MYTHU: nejde o slova, ale o životní orientaci a ta zůstává v podstatě nezměněna: odbourána je narativita, ale orientace na nadčasovost zůstává nezměněna (odtud možnost „logizace“ mýtu: mytologie, -ismy)

04

něco z tohoto pročištěného MYTHU zůstává stále přítomno dokonce v naší vědě (zásady, platné pro každé vědecké sdělení) s nahodilostí, kontingencí se nedá pracovat

05

dějinný význam křesťanství: nejen zachování, ale obnova (vícekrát se prosazující obnova) filosofie srovnání s islámem (Cordoba)

06

„víra“ jako termín do evropského kontextu přichází spojena s řeckým slovem PISTIS (Plutarchos připomíná, že „podle Hérakleita většina božských věcí pro nevíru uniká a není poznávána“ B 86) přibl. půl tisíce let před Kr.

07

překlady LXX a Vulgaty: v hebrejštině pravda a víra neodlučitelně souvisí: pravda zajišťuje víru, víra se opírá o pravdu spolehnutí na spolehlivé

08

Helenizace židovství a křesťanství: nejmladší vrstva SZ a apoštol Pavel nejde však pouze o jednostranné ovlivňování, nýbrž o spor, konflikt, duchovní zápas (např. Janovo evang. : pravda se v JK „stala“)

09

příklad víry: Abram opouští vše pevné a jisté a jde „nevěda kam“: vycházení do svobody, tj. do neznáma, se vším rizikem (převzít riziko x v mýtu jde o to, přimknout se k archetypu zachránit se tím, že se opustím a identifikuji se s pravzorem)

10

filosofie (a také věda) se musí (a může) nově orientovat: na nové